

[Udenrigsministeren]

likkers folk og vore egne borgere styrkes mest muligt.

Det er regeringens opfattelse, at de folkelige, kulturelle og handelsmæssige forbindelser med Baltikum udmærket kan udvikles, uden at staten behøver at gå i spidsen.

Det er også muligt for staten at støtte private initiativer uden at have en officiel tilstedeværelse i Baltikum. Lad mig som eksempler herpå nævne, at Industrirådet i oktober i år afholdt danske tekniske dage i Riga og Tallinn med deltagelse af 26 danske virksomheder. Udenrigsministeriet og ambassaden i Moskva bistod med den praktiske gennemførelse af fremstødet.

Både Kulturministeriet og Udenrigsministeriet har i 1989 givet økonomisk tilskud til en række danske kulturelle manifestationer i Baltikum.

Regeringen følger meget nøje udviklingen i Baltikum og den meget glædelige stigning i kontakterne mellem Danmark og Baltikum, som vi har kunnet konstatere. Derfor overvejer regeringen også i øjeblikket, hvad vi i øvrigt kan gøre for at styrke kontakterne.

Man bør efter regeringens opfattelse holde sig den danske ikke-ankendelsespolitik i erindring. Vi må i den forbindelse bl.a. tage i betragtning, hvilke ønsker de demokratiske kræfter i Baltikum har.

Danmark har sammen med næsten alle vestlige lande undladt folkeretligt at anerkende Sovjetunionens annekstion af de tre uafhængige baltiske lande i 1940. Dette er baggrunden for, at Danmark og næsten alle vestlige lande ikke efter 1940 har haft officielle forbindelser med de lokale myndigheder i Estland, Letland og Litauen. Som det vil være bekendt, føres der netop i denne tid en debat i Sovjetunionen om lovligheden af annekstionen i 1940.

Om den officielle svenske tilstedeværelse i Baltikum vil jeg gerne oplyse følgende: Sverige har ikke sat spørgsmålstejn ved Sovjetunionens annekstion af republikkerne i 1940 og har derfor ikke de samme begrænsninger for kontakter som de fleste andre vestlige lande. Sverige har et generalkonsulat i Leningrad og har for nylig besluttet at oprette filialkontorer under dette generalkonsulat i Tallinn og Riga. De to filialer vil på skift blive bemandet med en embedsmand, som er ansat ved generalkonsulatet i Leningrad.

Spm. nr. S 192

Til kulturministeren (13/11 89) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Finder ministeren det rimeligt at beskære statstilskuddet til produktionsskolerne i betragtning af disses positive betydning for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, og finder ministeren det rimeligt, at produktionsskolerne må gå i usikkerhed omkring det faktiske tilskud i betragtning af, at dette kan blive yderligere beskåret?«

Begrundelse

I skrivelse af 30. maj 1989 har ministeren udmeldt til landets produktionsskoler, at statstilskuddet i 1990 nedsættes til 25.000 kr. pr. udnyttet helårsplads mod 30.000 kr. i 1989.

Ministeriet har efterfølgende begrundet nedsættelsen med, at antallet af ansøgte pladser er steget, hvorfor man – under henvisning til bemærkningerne i produktionsskoleloven – nedsætter statstilskuddet.

Det stigende antal ansøgninger er imidlertid et indicium for, at produktionsskolerne spiller en overordentlig positiv rolle for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Samtidig har ministeren meddelt, at statstilskuddet pr. helårsplads vil blive yderligere beskåret, hvis det samlede årsdeltagerantal overstiger 2.400. Dette giver en urimelig usikkerhed.

Da nedsættelsen af statstilskuddet giver problemer for en række produktionsskoler, opfordres ministeren til at genoverveje sin beslutning.

Svar (22/11 89):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Der er ikke tale om, at det samlede statstilskud til produktionsskolerne er nedsat, men det er således, at den eksisterende bevilling fordeles på grundlag af antallet af deltagere. Med en given fast bevilling vil statstilskuddet pr. deltager blive mindre, hvis der sker en stigning i deltagerantallet. Det er forudsat i produktionsskoleloven, at et øget deltagerantal vil have denne konsekvens.

Efter Direktoratet for Folkeoplysning, Fri Grundskoler m.v.'s tilskudspraksis tilgår der i juni måned produktionsskolerne besked om